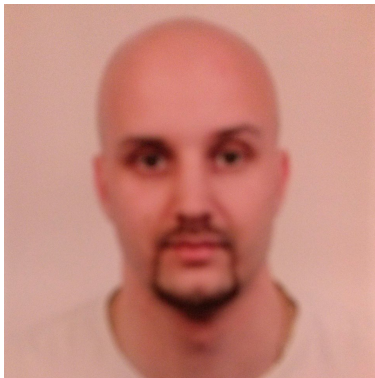

Политика Вучића, коју је он кренуо да спроводи у дело након што је 2012. године преузео апсолутну власт у држави (иако је претходно убедљиво поражен на градским изборима?!) свакако није ништа ново. Одржавање курса на коме, за разлику од територијалног интегритета Србије, ЕУ нема алтернативу, а ММФ представља нашег пријатеља који нам дели добронамерне савете са циљем да нам економија буде снажна, свакако представља континуитет са претходним и Вучић ту заиста није измислио топлу воду. Међутим, ако идеологија напредњака (у оној мери у којој се то уопште може назвати идеологијом) није нешто ново, начин њеног спровођења, који између осталог подразумева и уцене, пребијања, па и покушаје изборне крађе, свакако јесте.

Раније смо имали јасну ситуацију где они који су анти-националистички настројени гласају за отворено проевропске и про-НАТО партије, а они који на прво место стављају сувереност за евроскептичне партије. Са Вучићевом влашћу смо добили режим који спроводи политику ових првих ослањајући се великим делом на гласаче који припадају овој другој опцији. Као врло битан чинилац ту се јављају и лажне патриоте и крипто-аналитичари који премијеру, бившем националисти, а садашњем еврофанатику, чувају „патриотски ореол“ у очима грађана Србије. Ту има различитих људи, од главног уредника Информера, који циља пре свега на оне са ниским IQ-ом, па до историчара који желе да оставе утисак "озбиљних", као што су Бранко Радун и Драгомир Анђелковић. Међутим, посебно место и посебан значај припада Жељку Цвијановићу, главном уреднику Новог Стандарда. Док се Вучићевић обраћа онима који већ верују да Вучић може, попут Исуса, да хода преко воде и да са две рибе нахрани 5 хиљада људи, Цвијановић је сублимнији и циља на оне који, с времена на време и размисле.

Анатомија Вучићевих квазипатриотских апологета

Пише: Ненад Пиваш
субота, 11 јун 2016 23:30

Анатомија Вучићевих квазипатриотских апологета

Пише: Ненад Пиваш
субота, 11 јун 2016 23:30

